

SAŽETAK ODLUKE

BALTA PROTIV FRANCUSKE
OD DANA 16. SIJEČNJA 2018. GODINE
ZAHTJEV BR. 19462/12

*Određivanje posebnog mjesta za parkiranje kamp-prikolica ne predstavlja povredu prava
na slobodu kretanja*

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, Puiu Balta, rumunjski je državljanin i pripadnik etničke skupine Putnici. U travnju 2009. podnositelj i druge osobe parkirali su svoje kamp-prikolice u slijepoj ulici blizu javne ceste u općini La Courneuve. U studenom 2009. u općini je otvoreno područje za prijam i parkiranje Putnika, te je gradonačelnik zabranio parkiranje kamp-prikolica izvan tih područja. Dana 29. prosinca 2009. upravitelj departmana Seine-Saint-Denis dostavio je opomenu podnositelju i drugim korisnicima kamp-prikolica da napuste parkiralište u slijepoj ulici u roku od dvadeset četiri sata. Dana 30. prosinca 2009. podnositelj je podnio tužbu Upravnom sudu u Montreuilu, koja je odbijena presudom od 4. siječnja 2010. godine. G. Balta je izjavio žalbu i zatražio da se prethodno pitanje ustavnosti uputi *Conseil d'État*¹. *Conseil d'État* uputio je navedeno pitanje Ustavnom vijeću. U svojoj žalbi podnositelj je tvrdio da su sporne odredbe bile u suprotnosti s načelom ravnopravnosti jer su imale cilj zabraniti Putnicima - i to samo njima - parkiranje izvan posebno određenih područja, čime je, na etničkoj osnovi, ograničena njihova sloboda kretanja. Ustavni je sud utvrdio da su sporne odredbe u skladu s Ustavom jer se temelje na različitoj situaciji pojedinaca i to onih koji su živjeli kamp-prikolicama i koji su odabrali nomadski način života i onih koji su živjeli sjedilačkim načinom života, bez obzira na njihovo podrijetlo. Razlika se temeljila na objektivnim i racionalnim kriterijima, a cilj zakonodavca bio je omogućiti smještaj Putnika u uvjetima koji su u skladu s javnim redom i pravima trećih osoba. Dana 30. prosinca 2010. godine žalbeni sud je potvrdio presudu od 4. siječnja 2010.

PRIGOVORI

Pozivajući se na članak 14. u svezi s člankom 2. Protokola br. 4 Konvencije, podnositelj zahtjeva prigovorio je da je su domaće vlasti, zabranivši Putnicima da parkiraju svoje kamp-prikolice izvan područja koja su posebno određena za njihovo parkiranje, povrijedile njegovo pravo slobode kretanja.

OCJENA SUDA

Sud je ponovio da je članak 2. Protokola br. 4 Konvencije primjenjiv samo na osobu koja se zakonito nalazi na teritoriju neke države. Navedeni članak ne jamči stranom državljaninu pravo na dobivanje prebivališta ili nastavak boravka u zemlji čiji nije državljanin, te određuje uvjete pod kojima osoba ima pravo boraviti u nekoj državi. Kriteriji i uvjeti za zakonit boravak prvenstveno se reguliraju domaćim pravom.

¹ najviši upravni sud

Sud je primijetio da podnositelj nije dostavio nikakve dokaze o tome da je imao pravo ostati u Francuskoj nakon isteka roka od tri mjeseca koji je predviđen nacionalnim zakonodavstvom koje regulira pitanja useljavanja, boravka stranca i prava na azil. Sud je stoga zaključio da se podnositelj nije mogao osloniti na slobodu kretanja zajamčenu člankom 2. Protokola br. 4, a samim time ni na članak 14. Konvencije koji je uvijek nužno vezan uz neku drugu materijalnu odredbu Konvencije. Slijedom navedenoga, Sud je odbacio zahtjev utvrdivši da je nedopušten.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.